

De roeping bij Brakel

Een samenvatting/overzicht:

Nadat Brakel gehandeld heeft over het genadeverbond is hij er nu aan toe om aandacht te geven op welke manier de Heere de Zijnen in dat verbond brengt. Deze behandeling begint met de roeping.

Definitie: *'De roeping is een genadewerk van God, waarbij Hij door middel van het Evangelie de zondaar uitnodigt om uit de staat van zonde en toorn over te gaan in Christus, om door Hem verzoening met God, godsvreze en zaligheid te ontvangen. Door Zijn Heilige Geest bewerkt God deze overgang krachtdadig in het hart van de Zijnen.'*

Het middel: De roeping tot de zaligheid vindt niet plaats door Gods spreken in het rijk van de natuur, ook niet door de wet, maar door het Evangelie trekt God mensen uit de duisternis tot Zijn wonderbaar en heerlijk licht. Het Evangelie is het middel waardoor God Zich bediend.

De roeping is tweëerlei: Uitwendig en inwendig. Bij de uitwendige roeping komt de roeping niet verder dan het oor van de mens en door algemene werkingen komt hij hoogstens tot een historisch geloof. Bij de inwendige roeping dringt het Woord door, zodat het verstand verlicht wordt om de geestelijke verborgenheden te zien, ook wordt door de Heilige Geest de wil gebogen om de genoemde verborgenheden in Christus te omhelzen en Zijn stem te gehoorzamen.

De uitwendige roeping: I. Deze komt tot alle mensen die in aanraking worden gebracht met het Evangelie. Ook in het Oude Testament werden de mensen bevolen om door het geloof in Christus rechtvaardigheid, heiligheid en zaligheid te ontvangen, hoewel minder krachtig en met minder licht.

II. De uitwendige roeping komt niet alleen tot de uitverkorenen. God roept iedereen die het Evangelie hoort. Alleen zo zal een zondaar vrijmoedigheid hebben om Christus aan te nemen. Dat zou hij nooit durven doen als het Evangelie niet aangeboden werd aan iedereen. En verder: Alleen als God aan iedereen het Evangelie aanbiedt, is het rechtvaardig dat Hij degenen straft die het Evangelie ongehoorzaam zijn en zij op zo'n grote zaligheid geen acht slaan. De roeping geeft niet alleen aan dat ieder mag komen tot Christus maar ook moet komen tot Hem. Er is geen andere Naam gegeven onder de hemel door de welke wij moeten zalig worden.

III. Hoewel God ieder het Evangelie welmenend verkondigt en daarin de mogelijkheid tot zalig worden bekend maakt, is het uiteindelijke doel om daardoor de uitverkorenen tot de zaligheid te brengen. Hij heeft het doel om alle mensen het Evangelie te prediken, maar niet het doel om alle mensen Zijn Geest te geven. Citaat: 'Iemand kan verschillende doelen nastreven. Als hij het ene doel nastreeft, mogen we niet automatisch concluderen dat hij ook een ander doel beoogt. Zo is het ook bij God. Hij beoogt wel aan alle hoorders de genademiddelen te schenken, maar niet de zaligheid. (...) Vaak wordt dan gevraagd: Wil God mij geloof en bekering geven of niet? Maar het antwoord op deze vraag kan niemand van tevoren weten! God zal Zijn genade schenken aan wie Hij die wil geven. De mens is echter verplicht op het Woord te vertrouwen: hij dient zich te bekeren en te geloven in Christus, Die hem in het Evangelie aangeboden wordt. Als hij dat doet mag hij erop vertrouwen dat hij zeker zalig zal worden.'

De inwendige roeping: I. Bij de inwendige roeping werkt God in overeenstemming met de menselijke natuur. Hij geeft de mens geen nieuwe zaken, maar hij geeft een wezenlijke verandering in bestaande eigenschappen. Het verstand verlicht Hij en de wil vernieuwd Hij.

II. Als God iemand roept tot de zaligheid dan gebeurt dat zelden plotseling. Doorgaans bereidt Hij de bekering voor, door een mens stil te zetten en tot zichzelf te laten komen om te overdenken wat tot zijn eeuwige vrede dient. Hij wordt werkzaam gemaakt. Dit zijn slecht algemene gemoedsgesteldheden door de algemene werking van Gods Geest. Bij het nabijkomend werk blijft het hier bij en na verloop van tijd keren velen op hun schreden terug. Toch gebruik de Heere deze voorbereidingen bij de uitverkorenen, om hen vatbaar te maken voor Zijn Evangelie. Hij brengt hen op Zijn tijd door de kracht van Zijn Heilige Geest over in de staat van geestelijk leven. In de roeping schenkt Hij een geheel nieuwe natuur. In de negende paragraaf gaat Brakel in op het verschil tussen geestelijk inzicht en geestelijke deugdzaamheid en natuurlijk inzicht en natuurlijke deugdzaamheid.

III. Voor de mens is het onmogelijk vanuit zichzelf tot bekering te komen. Zijn verstand is verduisterd, zodat hij zowel van zijn eigen toestand als van de weg der zaligheid niets verstaat. Zijn wil is onwillig zich te bekeren. Tegelijkertijd is hij ook onmachtig zich te bekeren. Hij is dood in de zonden en in de misdaden. Bij de bekering werkt God het willen en werken naar Zijn welbehagen. (Fil 2: 13) Als God een mens beveelt zich te bekeren, geeft dit bevel niet aan waartoe de mens in staat is, maar wat God van Hem eist. Zijn eis is tegelijkertijd datgene wat Hij Zelf schenken wil. Het Evangeliebevel kan wel als middel in Gods hand gebruikt worden om met het bevel metterdaad de zaak te schenken. Toen Christus sprak: 'Lazarus kom uit.' Toen kwam hij uit.

IV. In het begin van zijn bekering doet een mens niets, ook werkt hij niet mee met de genade van God, die over hem komt. Hij is daarentegen geheel lijdelijk, en vormt het voorwerp dat de verlichtende en levendmakende kracht van God slechts ondergaat.

V. Bij de inwendige roeping die plaatsvindt door middel van het Woord, wordt rechtstreeks en krachtdadig door God ingegrepen. Hierbij worden het verstand, de wil en de verlangens aangeraakt en verandert, zodat de mens in geestelijk opzicht van dood levend wordt gemaakt. Dit werk is onwederstandelijk en alles geschied naar het voornemen van God.